

інших міжнародних організацій, членом яких є Україна; координація, вдосконалення та розширення взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом із правоохоронними органами і спеціальними службами іноземних держав, анти-терористичними структурами ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС, СНД, іншими міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом, на підставі міжнародних договорів; укладення міжнародних договорів про співробітництво у сфері боротьби з тероризмом між суб'єктами боротьби з тероризмом та відповідними органами іноземних держав; обмін інформацією та досвідом із відповідними органами іноземних держав та міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом; стажування та навчання за кордоном фахівців суб'єктів протидії тероризму; проведення спільних заходів відповідно до норм міжнародного права, у тому числі щодо припинення терористичних дій.

Узагальнюючи вищевикладене, до основних форм взаємодії Служби безпеки України з органами державної влади та громадськістю у сфері протидії тероризму можна віднести:

- координацію дій щодо протидії та припинення тероризму;
- обмін інформацією та формування баз даних;
- укладення міжнародних договорів про співробітництво у сфері боротьби з тероризмом;
- розробку спільних управлінських рішень та забезпечення їх реалізації;
- правопросвітницьку роботу;
- контрольно-наглядову діяльність.

Форми такої взаємодії постійно розвиваються та удосконалюються з метою вжиття найбільш ефективних заходів та засобів, спрямованих на подолання даного протиправного явища. Вони закріплюються як у міжнародних, так і в національних нормативно-правових актах.

Одержано 12.06.2017

УДК 342.951:69

Євгеніївна Околович МАРТА,

аспірант кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ, м. Одеса

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОКРЕМИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ У ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Упорядкування та облік об'єктів містобудування є істотною складовою управлінської діяльності органів місцевого самоврядування. Важливим

інструментом у цій галузі правовідносин є адреса об'єкту будівництва, яка присвоюється задля його ідентифікації та виокремлення серед інших.

На превеликий жаль правова наука, оминули своєю увагою проблеми присвоєння адрес об'єктам будівництва, при тому, наявність адреси у об'єкта будівництва є обов'язковою умовою для введення його в експлуатацію та здійснення будь-якої операції з ним як з нерухомим майном. Процедура присвоєння адрес на сьогоднішній день не врегульована на законодавчому рівні. Відсутність єдиного порядку присвоєння будівельної адреси об'єкту будівництва та поштової адреси закінченому будівництвом об'єкту на практиці призводить до врегулювання цих питань органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями на власний розсуд.

За наслідками проведеного Міністерством економічного розвитку і торгівлі України аналізу практики присвоєння об'єктам будівництва адрес вбачається, що для присвоєння будівельної адреси об'єкту органи місцевого самоврядування та місцеві державні адміністрації вимагають в середньому 5-6 документів, а для присвоєння поштової адреси – 6-7 документів. Строк присвоєння будівельної адреси складає в середньому 10 робочих днів, а поштової адреси – 10-18 робочих днів [1].

Зазначені проблеми потребують детального наукового дослідження правових механізмів присвоєння адрес об'єктам будівництва, упорядкування понятійного апарату у цій галузі правовідносин, що сприятиме забезпеченню однакової практики надання адміністративних послуг цього виду та забезпечення прав фізичних та юридичних осіб.

Розкриваючи зміст поняття «адреса», укладачі Короткого тлумачного словника української мови пояснюють його як: позначення місця розташування житла людини або будівлі (території) юридичної особи. Напис на конверті, пакунку і т. ін., що вказує на місце призначення та одержувача [2, с.10].

Відсутність законодавчих джерел та потреба нормативного закріплення дефініції для однозначного розуміння та застосування обумовлює спроби пояснити ці правові категорії в локальних нормативно-правових актах прийнятих органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями.

Так Київська міська державна адміністрація у Тимчасовому порядку присвоєння поштових адрес об'єктам нерухомості у місті Києві поняття «адреса» пояснює як «... ідентифікатор об'єкта нерухомого майна (за критеріями його місцезнаходження)» [3].

Інший орган Київського міського самоврядування – Київська міська рада своїм нормативно-правовим актом – Положенням про реєстр адрес у місті Києві, виклала дефініцію поняття «адреса» у дещо іншому форматі, а саме: «адреса – структурований опис сукупності реквізитів місця розташування об'єкта нерухомості на місцевості, що однозначно визначає даний об'єкт» [4].

Івано-Франківська міська рада визначила це поняття на свій лад: «адреса – структурований опис по встановленій формі сукупності реквізитів місцеположення будівель, будов та/або споруд» [5].

Виконавчий комітет Луцької міської ради сформулював таке визначення: «адреса – структурована словесна (на відміну від цифрової кадастрової) сукупність реквізитів, що однозначно визначають положення об'єкта адресації на території міста відносно поіменованих елементів вулично-дорожньої мережі міста» [6].

Як бачимо під поняттям «адреса» розробники місцевих нормативно-правових актів вбачають: ідентифікатор об'єктів будівництва, структуровану сукупність реквізитів об'єктів будівництва, структурований опис реквізитів об'єктів будівництва тощо.

На сьогоднішній день існують спроби врегулювати таку різноманітність термінологічних визначень шляхом закріплення в Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» визначення досліджуваного поняття – «адреса структурований опис сукупності реквізитів місця знаходження об'єкта будівництва на місцевості, що однозначно визначає даний об'єкт» [7].

Подібна ситуація існує і при формулюванні визначення «поштова адреса». Хоча його дефініція обумовлена Правилами надання послуг поштового зв'язку, затвердженими Постановою Кабінету Міністрів України від 5.03.2009 № 270: «поштова адреса – адреса відправника та адресата, яка зазначена на поштовому відправленні, бланку поштового переказу у спеціально призначеному для цього місці» [8], однак, таке тлумачення цієї правової категорії у містобудівних правовідносинах мало прийнятне.

Виконавчий комітет Кременчуцької міської ради Полтавської області у Положенні про порядок присвоєння поштових адрес об'єктам нерухомого майна у м. Кременчуці зазначив, що «поштова адреса – ідентифікатор об'єкта нерухомого майна, що визначає розташування об'єкта нерухомого майна на території міста відносно поіменованих елементів вулично-дорожньої мережі міста» [9].

Валківська міська рада Харківської області визначила у своєму рішенні поштову адресу, як «... ідентифікатор об'єкта нерухомого майна (місцезнаходження житла людини або установи (підприємства) відносно країни, регіону (області), району, міста (села, селища), вулиці, провулку, інше» [10].

Виконавчий комітет Шевченківської сільської ради Броварського району ототожнив два поняття «адреса» та «поштова адреса»: «адреса (поштова адреса) – ідентифікатор об'єкта нерухомого майна (за критеріями його місцезнаходження)» [11].

Автори проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні», яким пропонується внести зміни до Закону України «Про регулювання

містобудівної діяльності», сформулювали визначення поняття «поштова адреса» наступним чином: «поштова адреса – адреса, яка присвоюється закінченому будівництвом об'єкту та використовується для його ідентифікації» [7]. Одночасно законопроектом пропонується встановити єдиний в країні порядок присвоєння адрес об'єктам будівництва, для чого законом надати Кабінету Міністрів України повноваження на розробку відповідного нормативно-правового акту. У цей же час Мінрегіонбуд пропонує зберегти за органами місцевого самоврядування повноваження на затвердження нормативно-правових актів направлених на регулювання порядку присвоєння поштових адрес об'єктам нерухомого майна [12], чим демонструє діаметрально протилежну позицію ніж та що є у Мінекономрозвитку щодо повноважень на регулювання порядку присвоєння адрес, та, на нашу думку, не сприятиме вирішенню ситуації.

Вважаємо, що порядок присвоєння адрес об'єктам будівництва повинен бути встановленим на рівні держави, наприклад постановою Кабінету Міністрів України чи наказом Мінрегіонбуду України. Лише у такий спосіб можна забезпечити єдиний по всій країні порядок надання цієї адміністративної послуги.

Список бібліографічних посилань

1. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні». URL: <http://www.me.gov.ua> (дата звернення 02.06.2017).
2. Короткий тлумачний словник Української мови: словник / під ред. Д. Г. Гринчишина. Київ: Радянська школа, 1988. 320 с.
3. Про питання присвоєння поштових адрес об'єктам нерухомості у місті Києві: Розпорядження виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 25.06.2011 № 1094. URL: <http://kga.gov.ua> (дата звернення 02.06.2017).
4. Про деякі питання ведення реєстрів адрес, вулиць та інших поіменованих об'єктів у місті Києві: Рішення Київської міської ради від 22.05.2013 № 337/9394. URL: <http://kmr.ligazakon.ua> (дата звернення 02.06.2017).
5. Про затвердження Положення про порядок присвоєння (зміну) та реєстрації адрес об'єктів нерухомості міста Івано-Франківська: Рішення Івано-Франківської міської ради від 20.07.2013 № 1134-36. URL: <http://www.mvk.if.ua/rprpv/28417> (дата звернення 02.06.2017).
6. Положення про присвоєння адрес об'єктам нерухомого майна, розташованим на території міста Луцька. Рішення виконавчого комітету Луцької міської ради від 14.02.2015. URL: <http://www.lutskrada.gov.ua> (дата звернення 02.06.2017).
7. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення інвестиційного клімату в Україні». URL: <http://www.me.gov.ua> (дата звернення 02.06.2017).
8. Про затвердження Правил надання послуг поштового зв'язку : Постанова Кабінету Міністрів України від 5.03.2009 № 270. // База даних «Законодавство України»/ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270-2009-п> (дата звернення 02.06.2017).
9. Про затвердження Положення про порядок присвоєння поштових адрес об'єктам нерухомого майна у м. Кременчуці : Рішення виконкому Кременчуцької міської ради від 8.07.2015 № 343. URL: <https://kremen.gov.ua/downloadtmp/projects/705.doc> (дата звернення 02.06.2017).

10. Про затвердження Порядку присвоєння та зміни поштових адрес об'єктам нерухомого майна на території Валківської міської ради : Рішення Валківської міської ради від 26.02.2016 № 106. URL: <http://valky-rada.at.ua> (дата звернення 02.06.2017).

11. Про питання присвоєння адрес об'єктам нерухомого майна на території села Шевченкове : Рішення Виконавчого комітету Шевченківської сільської ради. URL: http://shevchenkove-sr.ucoz.ru/Rishenya_vukonk/2013r/RVK-28-05-13.doc (дата звернення 02.06.2017).

12. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення містобудівної діяльності». [Електронний ресурс]. URL: <http://old.minregion.gov.ua>.

Одержано 12.06.2017

УДК [342.9.03:356.35](477)

Інна Олегівна ОСТАПЕНКО,

здобувач кафедри загальноправових дисциплін факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, юрисконсульт військової частини А1660, м. Вінниця

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

В умовах здійснення адміністративно-правової реформи в Україні особливе місце займає формування принципово нових механізмів, спрямованих на вдосконалення провадження у справах про адміністративні правопорушення, зокрема у справах про військові адміністративні правопорушення. Розгляд питання щодо даного виду провадження є досить важливим на сьогоднішній день та потребує додаткового вивчення, адже в умовах дії особливого періоду в Україні збільшилася кількість правопорушень, які вчиняються військовослужбовцями, що призводить до погіршення рівня боєготовності та боєздатності військ, унеможливорює належне виконання військовими формуваннями завдань за призначенням та підриває їх авторитет.

Під провадженням у справах про адміністративні правопорушення розуміється визначена адміністративно-процесуальними нормами діяльність уповноважених на те органів та посадових осіб, пов'язана з розглядом і вирішенням справ про адміністративні правопорушення, винесенням по них законних і об'єктивних постанов та їх виконанням, а також вжиттям заходів щодо попередження правопорушень. [1, с. 62]

Важливою характеристикою провадження у справах про адміністративні правопорушення є його стадійність, тобто послідовність вчинення визначених у законодавстві дій. Серед науковців відсутні єдині підходи у визначенні кількості стадій та їх назви. Однак, на нашу думку, головне, щоб провадження у справах про адміністративні правопорушення було послідовним і у сукупності всі стадії були спрямовані на досягнення загальної мети та вирішення закріплених у законі завдань провадження.